

Peace & Love i Havanna med *Svensk proletärpunk*

A.S. Yhanes, La Jiribilla

Punken är framför allt energi. Det vet svenskarna i The Baboon Show mer än väl. Så medan bandet tar de första tonerna springer Cecilia Boström upp på scenen och griper tag i mikrofonen som om det gällde livet. Liten, i otidsenligt elegant klänning, överraskar hon med en röststyrka som når tvärs över Havannabukten in till Gamla Stan.

Punken är en rasande musik. Den skapades av ungar utan framtid och arbete när det bara återstod att skrika ut sin frustration. En del nihilistiska, andra anarkistiska, men också sådana som med The Clash gjorde vapen av instrumenten och orden politiska.

”Vi är ett socialistiskt punkband, inte anarkister eller något i den stilen. Vi tror att socialismen är den enda möjliga vägen” förklarade gitarristen Håkan Sörle: kortklippt, grottläk röst, allvarlig blick. Cecilia tillade: ”Det finns så mycket att bli arg över, som politiken i Sverige och många andra länder. De fattiga har inte råd att bli sjuka. Vad faan är det för samhälle? Där de rika får bättre vård? Det är sånt vi sjunger om, men med humor, så att folk kan skratta.”

Och de sjunger på engelska för om de skulle hålla sig till svenskan skulle de inte ens nå över Östersjön förklarar Niclas Svensson, trummisen, efter att ha räckt upp handen som en artig elev. Men han såg ut som motsatsen, långhårig med armarna täckta av tatueringar. Och namnet, babianshowen, syftar på svenska regeringen, som galna babianer.

Lisa Bünger ser faktiskt ut som en punkare, håll i tröjan, nötta brallor, en jättering med varghuvud. Men skenet bedrar även här. Uppe på scenen ber hon vänligt och tålmodigt ljudteknikerna att – ”snälla” – dra upp ljudet på basen. Sedan slår hon de första ackorden av ”Gareth”, en drift med maktens medlöpare. Den är ovanligt melodisk för att vara punk, men det är också utmärkande för bandet.

”Vi är ensamma om det, och inget annat band har vår kombination av humor och politik”, säger Håkan. Alla fyra i bandet har valt punken just för att den är roligast.

”Klangen och energin slår an på folk” tillägger Lisa. ”De andra i bandet är de galnaste människor jag känner och folk gillar det. Därför är vi ett av de bästa konsertbanden.”

Det är andra gången The Baboon Show kommer till Kuba med Peace & Love, och det är uppenbart att de gillar att vara här. De har en romantisk förtjusning i att upptäcka mer av landet.

”Jag läste om revolutionen för snart 10 år sen och har sen dess beundrat den”, säger Håkan. ”Och ju mer jag ser bekräftas det jag läst om. Det är klart att det finns problem på Kuba, men den stora skulden för det har USA.”

”Jag hade också läst mycket om Kuba”, inflikar Lisa. ”Men nu när jag är här är det otroligt att se hur folk trots problemen och de materiella bristerna ser så lyckliga ut och har så mycket kärlek att ge.”

Cecilia Boström kastar sig ut i folkhavet. Foto Malin Sydne

Så, under konserten, stannade Cecilia upp, andades djupt och sprang fram till scenkanten och kastade sig rakt ut i folkhavet. Som tog emot henne och lyfte henne högt, som ett bevis på den solidaritet de sjunger om. Det var också ett sätt att lära känna Kuba.

Artikeln tagen från kubanska nättidningen La Jiribilla. Översättning och redigering Eva Björklund

Lisa Bünger med i full fart med Kubas flagga. Foto Malin Sydne